

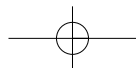
ODPRTA KOMUNICA

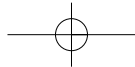
ČASOPIS O PROSTOVOLJSTVU

FESTIVAL PROSTOVOLJSTVA MLADIH

Medgeneracijsko prostovoljsko sodelovanje

2

Izdajatelj
Slovenska filantropija,
Poljanska cesta 12, 1000 Ljubljana

Odgovorna urednica:
Tereza Novak

Glavna urednica
Eva Gračanin

Tehnična urednica
Nina Nagode

Oblikovanje, prelom,
ilustracije, strip:
Vladimir Ristić

Fotografija
Sašo Kovačič

Lektoriranje **Neja Šmid**

Prevodi
Leila Muratti

Tisk
ime tiskarne

.....

Naklada: 5000 izvodov.
leto: 1 št. 1
april 2007

.....

e-naslov uredništva
eva.gracanic@filantropij.org

DOBAR DAN

En lep prostovoljski pozdrav.

Pred sabo imate novo revijo o prostovoljstvu. Pišete jo prostovoljke, prostovoljci in strokovnjaki s področja prostovoljskega dela. K pisanju, risanju, fotografiranju in ustvarjanju za revijo pa vabimo vse, ki želite svoje ideje o prostovoljstvu in za prostovoljstvo sporočiti drugim. Revijo prebirate prostovoljke, prostovoljce, vsi tisti, ki bi to radi postali, pa še ne veste kako, tisti, ki razvoj prostovoljstva podpirate, tisti, ki vam je prostovoljstvo španska vas, pa vseeno ne bi radi ostali nevedni in tudi tisti, ki vam je preprosto dolgčas.

V prvi številki boste našli odgovore na vprašanja: Kaj je prostovoljsko delo? Kdo je prostovoljka oziroma prostovoljec? Kaj so prostovoljske organizacije? Kako lahko združite prostovoljsko delo in potovanje? Pa tudi nekaj o medgeneracijskem prostovoljskem sodelovanju, ekonomski vrednosti prostovoljstva, prostovoljskem delu neke prostovoljke, ...

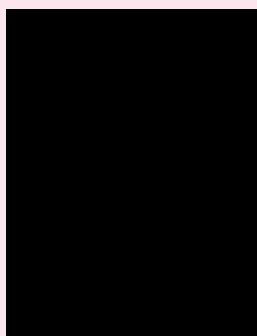
To pa še ni vse. V dnevih (16.–22. april), ko prebiraš te vrstice se po vsej Sloveniji odvija 8. Festival prostovoljstva mladih, ki ga Slovenska filantropija v sodelovanju z drugimi prostovoljskimi organizacijami organizira ob mednarodnem dnevu prostovoljstva mladih. Festival združuje različne dogodke, ki jih organizirajo prostovoljci za prostovoljce in širšo javnost. Letošnja rdeča nit Festivala pa je medgeneracijsko prostovoljsko sodelovanje.

Več o si lahko prebereš na www.prostovoljstvo.org/festival.

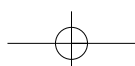
Bodite tam, kjer se kaj prostovoljskega dogaja!

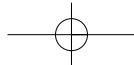
P.S. Ne pozabite! Svoje prispevke, ideje in predloge za novo številko revije nam čimprej pošljite na eva.gracanic@filantropija.org ali na **Slovenska filantropija, Poljanska cesta 12, 1000 Ljubljana** (s pripisom za PROSTOVOLJSKO REVIJO).

Eva Gračanin

VSEBINA

Festival prostovoljstva mladih

Predsednik Republike Slovenije dr. Janez Drnovšek ob festivalu leta 2006.

Festival prostovoljstva mladih je prireditev, ki združuje slovenske prostovoljske organizacije, in ga organiziramo v okviru mednarodnega dneva prostovoljstva mladih (Global Youth Service Day). Odvija se vsako leto okrog 15. aprila. Mednarodni dan prostovoljstva mladih združuje različna praznovanja in prostovoljske projekte. Vsako leto se tako milijoni mladih iz več kot sto petdesetih držav udeležuje teh praznovanj in prostovoljskih akcij, ki koristijo njihovim skupnostim.

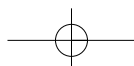
Mednarodni dan prostovoljstva mladih se je izoblikoval leta 2000. Najprej so praznovanja in prostovoljske akcije potekale samo en dan, in sicer v petek, da so se jih lahko udeležili šolarji. Kasneje so se razširil še na soboto in nedeljo, tako da na njih lahko sodelujejo tudi druge organizacije in lokalne skupnosti. Idejo Mednarodnega dneva prostovoljstva mladih je podprla tudi Organizacija združenih narodov. Več najdete na www.gysd.net.

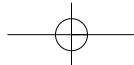
V Sloveniji praznovanje ob Mednarodnem dnevu prostovoljstva mladih organizira Slovenska filantropija, Združenje za promocijo prostovoljstva, seveda, ob pomoči drugih organizacij. V letu 2005 smo praznovanje razširili na nekajdnevno dogajanje in ga poimenovali Festival prostovoljstva mladih in je del programa Aktivnosti za širjenje prostovoljstva v Sloveniji.

Festival je namenjen promociji prostovoljskega dela mladih, osveščanju javnosti o aktivnostih, ki jih mladi prostovoljsko izvajajo, in zahvali prostovoljkam in prostovoljcem za vse ure, dobro voljo in energijo, ki so jih in jih še bodo namenili prostovoljski pomoči. Namen Festivala pa je tudi povezati različne dogodke, ki promovirajo prostovoljstvo in jih v času od 16. do 22. aprila organizirajo različne organizacije, ki v svoje delovanje vključujejo tudi prostovoljke in prostovoljce.

NEKAJ O FILMU

4

AKCIJE

Sadeži družbe

Sodelovanje med starejšimi in mladimi

Eva Gračanin

Predstavitel
medgeneracijskega
prostovoljskega
projekta Sadeži
družbe

Vsak izmed nas pozna vsaj enega starejšega človeka. Dedka, babico, starejšo sosedo ali soseda, starejšo gospo, ki živi na koncu ulice, starejšega gospoda, ki vsako jutro sprehaja svojega psa,... Ste kdaj pomislili, da so mogoče osamljeni, da potrebujejo nekoga, ki bi šel z njimi na kratek sprehod, da potrebujejo pomoč pri vsakdanjih majhnih gospodinjstkih opravilih, kot je nakup mleka, kruha in zdravil, grabljenje listja na vrtičku pred hišo, plačilo položnic,...? Kakorkoli že. Starejši so med nami in so prava zakladnica zgodb, modrosti in nasvetov.

Včasih so babice in dedki živeli s svojimi otroki, vnukinjami in vnuki, zato se niso počutili odrinjene na rob in osamljene. Danes večinoma ni več tako. Njihovi otroci so v službi in vnukinje ter vnuki v šolah. Babice in dedki so ostali sami. Prav zaradi tega smo se pri Slovenski filantropiji in Zvezi društev upokojencev ob podpori predsednika Slovenije dr. Janeza Drnovška odločili, da začnemo spodbujati osnovno in srednješolce, da se pridružijo projektu Sadeži družbe.

Kako poteka projekt?

Projekt Sadeži družbe spodbuja medgeneracijsko prostovoljsko sodelovanje prek prostovoljskega dela. Se sliši zapletno? Stvar je v praksi veliko bolj enostavna. Poteka pa takole: Mladi šolarji se pridružijo interesni dejavnosti ali obvezni izbirni vsebini prostovoljskega dela, ki ga ponavadi organizira socialni delavec na šoli. Če te intersne dejavnosti ali izbirne vsebine še ni, se lahko šolarji pogovorijo s socialnim delavcem, psihologom, pedagogom, učiteljem ali profesijem o oblikovanju le-te. Mentor prostovoljskega dela, se pravi socialni delavec, psiholog, pedagog, učitelj ali profesor, se nato poveže z loklanim

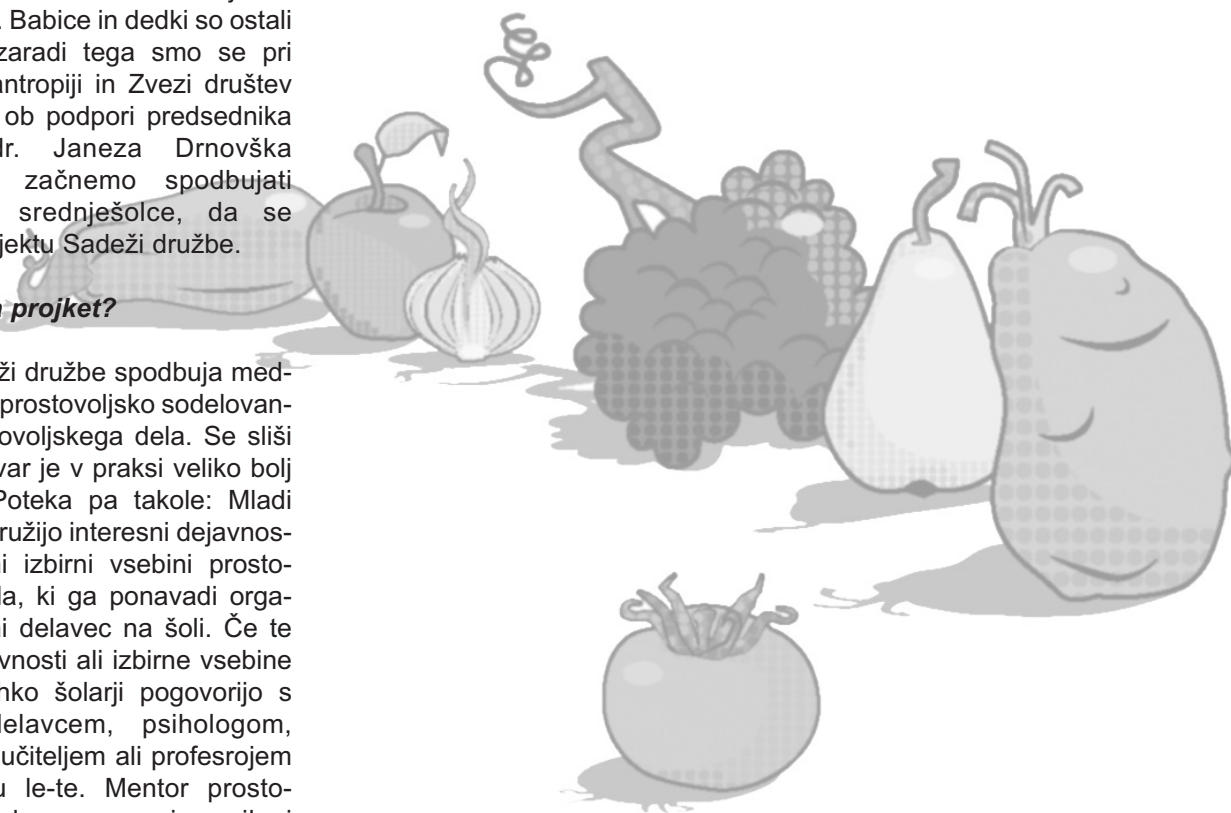

društvom upokojencev, kjer dobi podatke o tem, kje živijo starejši ljudje, ki bi se radi družili z mladimi. V sodelovanju s predstavnikom loklanega društva upokojencev organizira obisk in šolar se sam ali v spremstvu mentorja ali nekoga iz lokalnega društva upokojencev odpravi na dom k stare-

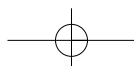
jši osebi. Z mentorjem, predstavnikom loklanega društva upokojencev in starejše osebe, ki jo bo šolar obiskoval, se šolar dogovori, kako pogosto bo to starejšo osebo obiskoval. Ponavadi gre za eno do dve uri na teden in medgeneracijsko sodelovanje prek prostovoljskega dela se lahko začne.

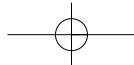
Zakaj sodelovati pri projektu?

Pri projektu Sadeži družbe govorimo o sodelovanju zato, ker nismo samo mladi tisti, ki pomagamo in dajemo. Tudi starejši so tisti, ki nam pomagajo in dajajo. Pomagajo nam lahko pri pisanju domače naloge pri zgodovini. Veliko tistega, kar je za nas zgodovina, so starejši namreč izkusili na lastni koži. Svetujejo nam lahko, če imamo težave. Starejši so namreč

Več o projektu in sodelovanju na spletni strani
www.prostovoljstvo.org/sadezidruzbe

prava zakladnica nasvetov in modrosti. Pri druženju s starejšimi spoznamo, da biti star, ne pomeni biti nepotreben. Spoznamo tudi tiste prijetne značilnosti staranja.

NATEČAJ SADEŽI DRUŽBE

Vse, ki ste polni domišljije in bi jo radi izlili v umetniško stvaritev, vabimo k sodelovanju.

V risbi, sliki, fotografiji, lepljenki, skulpturi iz različnih materialov, pesmi, eseju skušajte odgovoriti na vsaj enega od naslednjih vprašanj:

- ***Zakaj smo po tvojem mnenju projekt poimenovali Sadeži družbe?***
- ***Kako si predstavljáš sadeže družbe?***
- ***Kaj so sadeži družbe?***

Svoje izdelke pošlji na naslov **Slovenska filantropija, Poljanska cesta 12, 1000 Ljubljana** ali info@filantropija.org.

Vaše stvaritve sprejemamo vse do 1. junija.

Vsi udeleženci bodo prejeli lepe nagrade, ki jih podarjata **Kolosej** in **Mladinska knjiga**. Natečaj smo pripravili v sodelovanju z revijo **Pil Plus**.

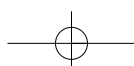
Vsi izdelki bodo javnosti predstavljeni na posebni razstavi, ki bo ob koncu šolskega leta. Kje in kdaj bo potekala razstava boste izvedeli pravočasno, če boste spremljali dogajanje na spletni strani www.prostovoljstvo.org.

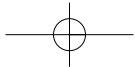

Ali ste vedeli?

Da šolam in društvom upokojencev pri navezovanju medsebojnih stikov lahko pomaga Slovenska filantropija, Združenje za promocijo prostovoljstva. Pokličete nas lahko vsak dan od 9. do 15. ure na 01/ 430 12 88 ali pa nam pišete na jaka.kovac@filantropija.org. Kontaktna oseba je Jaka Kovač.

da nam na lahko na zgornjo številko ali naslov posredujete vaše predloge za medgeneracijsko prostovoljsko sodelovanje. Sadeži družbe niso samo projekt prostovoljskega druženja med mladimi in starejšimi. So tudi forum, kjer se oblikujejo novi projekti medgeneracijskega prostovoljskega sodelovanja. Če imaš idejo, kako bi lahko mladi in starejši sodelovali na kateremkoli prostovoljskem področju, nam to čimprej sporoči.

6

PO SVETU

Mednarodna konferenca IAVE

10 – 14 Novamber 2006, New Delhi, Indija

Tereza Novak

V novembru 2006 je v Indiji potekala 14. mednarodna prostovoljska konferenca združenja IAVE (International Association for volunteering Effort). IAVE vključuje organizacije, ki promovirajo prostovoljstvo iz celega sveta. Slovenska filantopija je prdstavnica Slovenije v združenju. Naslov konference je bil »Prostovoljstvo za mir v večkulturnih skupnostih« in glavene teme so bile, kako s prostovoljstvom prispevati k miru v svetu.

Jutri bo boljše. Preselila se bom v znosnejše okolje in začela se bo konferenca. Pomislim na Nejca, da se malce potolažim. Zaspim.

9. november

Najprej uredim vse za selitev. Komaj čakam, da se konferenca začne. Popoldne se usedem v »tuk tuk« in grem na kratek ogled mesta. Prvi kulturni šok sem preživela včeraj, danes me čaka novi.

Ugotavljam, da se promet v New Delhiju obnaša kot jata rib. Pred kratkim sva z Nejcem brala knjigo o ribah in kako imajo posebne čutne celice na boku, zato se nikoli ne zaletijo. No to se mi zdi še najboljša primerjava za opis prometa v Delhiju. Neverjetna gneča, stalno hupanje, dretje, vmes pa koščene krave, ki poležujejo po ozkih pasovih zelenice, sem in tja kakšen slon, pa vse vrste prevoznih sredstev, še največ majhnih mopedov.

Ogledam si nekaj glavnih znamenitosti Delhija. Očarljivo. Malo pozabim na včerajšnji prihod. Postaja mi všeč.

10. november

Konferenca se začanja. Pridem v velikansko poslopje imenovano India Habitat Centre. Očarljiva stavba, polna zelenja v sredini. Očitno stalna gostiteljica kongresov in podobnih dogodkov. Pridem do odprtega dvorišča in zagledam znane obraze. Ne, nikogar ne poznam. Sem povsem nova na tej mednarodni sceni. Ampak znani so mi. So taki kot jaz. Ljudje, ki so našli svoje poslanstvo v delu za dobro družbe. V iskanju boljših rešitev. Vsak je drugačen. Nobene uniformiranosti. Le skupina mladih korejcev, oblečenih v kričeče rumene majice. Očitno njihov zaščitni znak. Glasni so. Vidim veliko afričanko v

8. november

Stopim na Indijska tla. Ura je že skoraj polnoč. Pred letališčem je pravi vrvež. Avtobusi, avtomobili, ljudje vpijejo. Zagledam brkatega možakarja, z napisom IAVE pred sabo. Stopim do njega. Prijazno me pozdravi, vpraša kakšno je bilo moje potovanje in kako se počutim. Izreče mi še dobrodošlico v Indiji in mi pokaže avtomobil, ki pravkar prihaja. Voznik, ki me bo odpeljal iz letališča izstopi in mi pomaga s prtljago.

Usedem se v bel avtomobil, voznik takoj začne s klepetom. Od kod prihajam, ali imam otroke, moža, kaj delam, ali sem prvič v Indiji, kako mi je všeč (pa še dobre pol ure nisem tukaj), kako je v moji deželi, kako dolgo ostanem, ali bom še rabila prevoz in seveda, da lahko računam nanj. On je zdaj moj prijatelj. Napiše svojo telefonsko številko, če si bom želela kaj ogledati, naj pokličem njega, ker je zanesljiv, ima lep in hiter avto in sploh je najboljša opcija zame. Uf.

Prispela sva do Mednarodnega mladinskega hostla, edine možnosti prenočitve, ki sem jo našla teden dni pred odhodom. Sprejemajo tudi nemladince, seveda. Stopim skozi velik vhod, vse okoli je urejeno. Lončeni lonci z zelenimi rastlinami, notri pa nekaj ljudi sloni na pultu in klepeta.

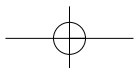
Povsem nezainteresiran receptor sedi za pultom. Povem mu, da imam pri njih rezervirano prenočišče in če mi lahko da ključe. Skromno vprašam, če mogoče imajo kakšno sobo za enega, pa me prav neprijazno zavrne. Ne. Le

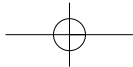
kaj si mislim. Samo za šest ali več.

Sem malce utrujena in počasi se me loteva obup. Pa ne, da sem se v zadnjih letih razvadila? Sicer pa nikoli nisem bila navdušena nad skupnimi ležišči. Samo v hribih.

Naj bo, tako ali tako nimam druge izbire. Pošlje me v sobo številka 105. Grem po velikanskih stopnicah in naprej po velikanskem hodniku, ki spominja na naše stare kasarne. Pridem do sobe 105, poskušam vstopiti pa ne gre. Je zaklenjeno. Potrkam. Nekdo nekaj zamomlja, droben ženski obraz, lepe čokoladne barve, s prestrašenimi očmi odpre vrata in se zazre vame. Začnem razlagati, da so me poslali v to sobo in če lahko vstopim. Nič ne razume. Spusti me noter in me prestrašeno opazuje. V sobi je šest postelj. In midve. Mislim, da se me še nihče ni tako bal. Grozen občutek. Ženska, se uleže nazaj na svojo posteljo in si me še vedno prestrašeno ogleduje. Trudim se biti kar se da prijazna, nekaj razlagam, pa je brez pomena. Čisto nič ne razume.

Stopim do postelje čisto v kotu. Vse je umazano. Na postelji je samo rjuha in blazina, vse malce rjavkaste barve. Naj bi bilo belo. Iz pipe teče rjava voda. Sklenem, da si ne bom umila rok. Na zobe sploh ne pomislim. Hočem na stranišče, pa se ne da zapreti vrat, pokrov je umazan, vse okoli tudi. Počasi mi gre na jok od obupa. Uležem se na posteljo. Stisnem v kot vse kar ima pomembnega pri sebi in poskušam zaspiti.

očarljivi pisani tradicionalni obleki, pa indijke v sarijih. Moški v dolgih belih srajcah. To pa res paše.

Najprej registracija, kjer dela veliko mladenk in mladincev, nič ne panicirajo, čeprav se vidi, da ne gre vse, kot bi bilo treba. Nobene panike. Vse še bo. Samo malo počakajte gospa.

Krožim naokoli in spoznavam udeležence. Še nikoli nisem bila v tako zelo mešani družini. 1000 predstavnikov iz 80 držav. Navdušena sem. Zaklepetam se s skupino iz Avstralije, že nekaj dni so v Indiji. Potem zagledam edino zares poznano faco. Starejšo gospo iz francoske prostovoljske organizacije France Benevolat. Razveseli se me. Evropejci smo v manjšini. Sicer tako različni, ko sedimo skupaj na srečanjih v Evropi, smo kot enotna skupina sredi te mešane družine.

No končno uradni začetek.

Polno slavnostnih besed, pohval, poročila o opravljenih nalogah. Zanimivo. Prvi dan je v znamenju lokalnih organizatorjev, indijcev s People's Institute for Development and Training in glavnega odbora IAVE. Izvem, da bo spet ena od osrednjih tem korporativno prostovoljstvo. To, kar smo pred nekaj meseci vzpostavili tudi v Sloveniji. Na prostovoljskem portalu. Posebna ponudba namenjena slovenskim podjetjem.

Že zadnja IAVE konferenca se je veliko ukvarjala s korporacijami, ta naj bi predstavila tekoče programe. Novost je, da imajo korporacije znotraj IAVE celo svoj organ. IAVE Global Corporal Volunteer Council. Vodijo seveda Američani.

Presenetila me je razsežnost sodelovanja med nevladnimi, civilnim organizacijami in korporacijami. Američani imajo celo veliko privatnih svetovalcev, ki iščejo možne povezave med prostovoljskimi organizacijami in kapitalom. Povezujem. Veliko bomo lahko še naredili. Spoznam Emily. Američanko. Tudi ona povezuje en svet z

drugim. Že načrtujeva skupne projekte.

11.november , drugi dan konference

Vse je v znamenju Gandhija, mirovnštva, spiritualizma. Super.

Mahatma Gandhi's words:
Shanti – peace in yourself
Shanti – peace in family
Shanti – peace in society

Teme, ki sem si jih izbrala so še prostovoljstvo starejših, in mreženje, nacionalno in mednarodno. Se mi zdi, da so za nas pomembne.

Potem smo govorili o razvojnih ciljih novega tisočletja (RCNT) in kako zelo so povezani z prostovoljstvom. O tem, da so nekatere države že prevzele programe za izpolnitev ciljev. Vendar je odgovor le delno v rokah vlad, v glavnem smo ljudje tisti, ki moramo delovati v smeri doseganja teh ciljev. Ljudje ne morejo biti le pasivni prejemniki razvojne pomoči, pač pa glavni akterji. In tako naprej.

Na konferenci so bili tudi predstavniki organizacije, ki deluje v okviru Združenih narodov, UN Volunteers, ki si je zadala za cilj, da prepriča vlade, da prepoznajo pomembnost prostovoljstva za doseg razvojnih ciljev. Torej nismo samo slovenski vladajoči tako za..., da te povezave še niso spregledli, z izjemo nekaj svetlih izjem, pomislim.

Potem smo bili priča slavnostnega podpisa memoranduma o sodelovanju med tremi internacionalnimi organizacijami, ki si vsaka po svoje prizadeva za širjenje in razvoj prostovoljstva. IAVE, UN Volunteers in Civicus.

K vsemu skupaj je dodala svoj delež še predstavnica korporativnega prostovoljstva v IAVE, ki je dodala, da za doseg razvojnih ciljev potrebujemo tudi profitni sektor in da ta lahko deluje v tej smeri tudi tako, da v prostovoljstvo vzpodbuja svoje zaposlene, ki želijo prispevati k miru in razvoju v svetu.

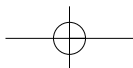
12. november
tretji dan konference

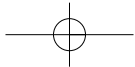
Predstavitev korporacij, ki so vstopile v IAVE.

Levi's Strauss , SAMSUNG, Valley Foundation, City Group, UPS, Disney UPS predstavi svoj zadnji prostovoljski program. Pravzaprav novodobni kolonializem. Gledam z mešanimi občutki. Posneto po vzorcu ameriških filmov s srečnim koncem, predstavlja uslužbenca UPS iz različnih držav zbranih v majhni vasici nekje v hribih bivše Sovjetske Zveze, kjer so zgradili pošto in povezali vasico z svetovnim spletom. Sami veseli obrazi, postavljalcev-prostovoljcev in prejemnikov. Za moj okus malce preveč govora o pomoči in premalo poudarka, da je to nova metoda, kako narediti nekaj za skupnost in si hkrati širiti teritorij delovanja in profita.

Razvojni cilji novega tisočletja:

- izkoreniniti ekstremno revščino in lakoto
- omogočiti osnovnošolsko izobraževanje za vse
 - promovirati enakost med spoloma
 - zmanjšati smrtnost otrok
 - izboljšati zdravje mater
- boriti se proti HIV/AIDS, malariji in drugim boleznim
 - zagotoviti čisto okolje
- razviti globalno partnerstvo za razvoj

Pa vendar. Bi bilo pa res lepo, če bi na primer naš »najboljši sosed« podpiral svoje zaposlene, da bi lahko nekaj dni na leto porabili za delo v neprofitnih, nevladnih organizacijah in morda organizirali zasaditev dreves in zelenja v soseski najbližji nemu izmed »najboljših sosedov«. Ne v času svojega dopusta. To bi bil res dober sosed.

Bomo razmislili doma, kako vzpodbuditi tudi naše »profitneže«, da bi si začeli graditi svoj imidž tudi s tovrstnimi pobudami. Ne bo lahko, to že vem.

Duhovno najgloblje delavnico je začel budistični menih Swami Gokulananda. Vsi ljudje si želimo sreče. Smo odgovorni sebi in drugim. Vsak od nas je član skupnosti. Moramo sobivati z drugimi kajti tudi prejemo iz vseh teh razsežnosti, iz samega sebe, družine, družbe, širše skupnosti, vsega sveta.

Pomembno je, da preusmerimo pozornost na notrenje potrebe ljudi. In služuje ljudem, (kar jaz razumem širše družbi) je največ kar lahko naredimo.

Mimogrede smo se dotaknili tudi indijskega kastnega sistema, ki je bil meni vedno uganka. Sistem, ki se je uveljavil v indijski družbi, in sicer, »Živi in pusti živeti« je omogočil tudi preživetje kastnega sistema, so nam razložili.

Nekaj dni po koncu konference, ko smo si praktično vsi privoščili še nekaj dni dopusta, sem se z Brunom iz Brazilije in Emily iz Združenih držav Amerike sprehajala sredi noči po Puskarju, enem od bolj popularnih turističnih središč Indije. Ob cesti, na betonskih platojih stavb, na travi, vsepovsod je ležalo polno brezdomcev. Vse imajo pri roki, stranišče, hranilnico, posteljo, smetnjak, vse na svojih dveh kvadratnih metrih. Eden zraven drugega. Res nenavaden pogled za razvajeno evropejko in američanko, še bolj za brazilca, ki se ni mogel načuditi miroljubja te množice ljudi

brez vsake materialne dobrine. Nekaj krp na sebi in to je vse. Pa nihče nikomur nič noče. Živi in pusti živeti. Dobesedno. V živo. Nekaj metrov od teh obljudenih predelov, le za nizkim zidom stopiš v paradiž. Namenjen tistim, ki imajo več. Več denarja, da ne bo pomote. Izjemno očarljiv hotel, sredi smetišča, nadvse pristrčnega kolonjalističnega stila, kjer je tako prijetno pogrezniti se v naslonjač sredi vrta in klepetati do jutra. Prav hitro pozabiš na množico ljudi, ki spijo na golih tleh le nekaj metrov stran, ker je tu notri tako prijetno. Kar nekaj ur smo preživel v razglabljanju o globini teh mešanih občutkov in o tem, kaj lahko naredimo. Potem smo pozabili, se predali uživanju, tako kot to v resnici je, mi notri, oni zunaj.

Ampak ves čas me je imelo, da bi šla ven in začela pobirati smeti. Pa nisem ravno kakšna pospravljalca.

Konferenco smo nadaljevali s predstavitvijo nacionalnih prostovoljskih centrov in nacionalnih kampanj za promocijo prostovoljstva. Prav neverjetno, kako podobno razmišljamo ljudje, ne glede na konec sveta iz katerega prihajamo. Nekaj izjemno inovativnih pristopov, predstavitve prostovoljcev v slogu blogov pa še in še.

13. in 14. november

Zadnja dneva smo obiskali različne organizacije, indijske in mednarodne, ki imajo sedež v Delhiju. Izbrala sem si Help Age International India, ker je njihova krovna organizacija tudi naša partnerska organizacija. No, pa sem morala na miting z njimi čakati še en dan, saj so bili vsi na terenu. Help Age International je mednarodna organizacija, ki se trudi izboljšati položaj starejših po celem svetu. V Indiji imajo veliko dela. Prav neverjetno za nas razvajene, kako je mogoče preživeti brez vsega, na stara leta.

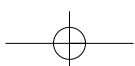
Pa to le ni taka eksotika za nas. Že zelo blizu Slovenije, v Bosni, Srbiji

zelo veliko starejšim ni skoraj nič boljše. Prepričana sem, da dela za ljudi, ki bi želeli kot prostovoljci prispevati k boljšemu življenju vseh skupaj ne bo nikoli zmanjkalo. Le povezati se je potrebno. Ljudje se moramo, ne čakati na vlade in upati, da bodo dojeli.

Še eno organizacijo sem obiskala. Gandhi Peace Foundation. Navdušujoče. Kaj vse delajo. Dogovarjam se o možnostih vključevanja prostovoljcev iz Slovenije. Bi šlo, je pa drago, ker je potrebno priti do tja.

In za zaključek konference kulturni večer v Gandhijevem centru sredi New Delhija. Očarljive plesalke v živopisanih barvah, indijska poezija in polno Gandhija.

In potem slovo, v vseh možnih jezikih. Lepo smo se imeli skupaj in obljubimo si, da bomo v tem duhu nadaljevali naše skupno delo. Povezani. In srečno pot domov.

PROSTOVOLJSKO DELO V TUJINI

9

Prostovoljsko delo v tujini

Možnosti prostovoljskega dela v tujini so iz dneva v dan pestrejšje. Predstavljamo vam 2 projekta in eno organizacijo, ki se ukvarja s pošiljanjem prostovoljcev v tujino. Druge projekte prostovoljskega dela v tujini vam bomo predstavili v naslednjih številkah revije.

Evropska prostovoljna služba (EVS – European Voluntary Service) je projekt, ki omogoča mladi osebi, da postane prostovoljka/prostovoljec v drugi državi za časovno obdobje od 2 do 12 mesecev. Mladim ponuja priložnost za učenje s pomočjo dela in življenje v tujem okolju, pridobivanje koristnih življenjskih in profesionalnih izkušenj, spodbuja njihov občutek za solidarnost in razumevanje drugačnosti.

Projekt EVS je rezultat sodelovanja pošiljajoče organizacije, gostiteljske organizacije in prostovoljke/prostovoljca. Obe organizaciji sta zadolženi za ustrezne priprave prostovoljke/prostovoljca in morata zagotoviti podporo v času trajanja projekta.

EVS se lahko udeleži vsakdo v starosti od 18. do 30. leta. Prostovoljke/Prostovoljci se vključujejo v aktivnosti na področjih okoljevarstva, umetnosti in kulture, aktivnosti z otroki, mladimi ali starejšimi, kulturne in zgodovinske dediščine, športnih in drugih družbeno koristnih aktivnostih.

Več na [www.mladina.movit.si/content.asp?MenuID=406&UnitID=1&LanguageID=1&Menu=AKcija%20%20-%20Evropska%20prostovoljna%20sluzba%20\(EVS\)](http://www.mladina.movit.si/content.asp?MenuID=406&UnitID=1&LanguageID=1&Menu=AKcija%20%20-%20Evropska%20prostovoljna%20sluzba%20(EVS))

GLEN - GLobal Education Network of young Europeans ...

... je mednarodna mreža nemške organizacije ASA in trenutno 7 nevladnih organizacij novih članic EU, ki omogoča mladim med 21 in 30 letom aktivno trimesečno neformalno učenje

o razvojnih pomočeh skozi aktivno delovanje v partnerskih organizacijah v Jugovzhodni Evropi, Afriki in Aziji.

Način organizacije:

Partnerska organizacija izbere mlade v svoji državi in jih pošlje na skupno srečanje vseh partnerjev, kjer se mladi usposobijo in dokončno razporedijo po državah, kjer bodo izvajali razvojno pomoč. Po opravljeni trimesečni akciji se mladi ponovno srečajo, projekte evalvirajo in naredijo plan promocije razvojne pomoči v lastni državi, ki ga kasneje izvedejo ob pomoči partnerske organizacije.

Vloga Slovenske filantropije:

Slovenska filantropija je 1. julija 2006 postala partnerska organizacija mreže GLEN in je s tem pridobila nalogo vzpostavljanja promocijske mreže v Sloveniji. Slovenska filantropija izvaja pridobivanje in izbiro mladih ter se povezovala v mednarodno mrežo.

Več informacij na www.glen-europe.org.

Kontaktna oseba pri Slovenski filantropiji: Primož Jamšek (01/ 433 40 24, primoz.jamsek@filantropija.org)

Voluntariat in mednarodni delovni tabori

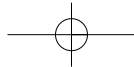
Voluntariat je neprofitna in nevladna organizacija, ki je bila ustanovljena 1999 na osnovi reorganizacije Društva MOST. Je humanitarna organizacija, ki nudi pomoč depriviligiranim družbenim skupinam s prostovoljkami/prostovoljci, ki v okoli 50 državah na vseh celinah nudijo svoje znanje, izkušnje in delo na neprofitnih projektih socialnega ali ekološkega značaja. Skupaj z lokalnim prebivalstvom aktivno pomagajo reševati probleme tam, kjer se pojavljajo – v lokalni skupnosti.

Voluntariat tako med drugim pomaga prostovoljkam/prostovoljcem pri izbiri in izpolnjevanju vseh formalnosti za prijavo na mednarodni tabor. Tabori trajajo od nekaj dni do nekaj tednov. V tem času skupina prostovoljcev velika

od 10 do 30 prostovoljk/prostovoljcev različnih narodnosti skupaj živi in dela na neprofitnem projektu lokalnih organizacij. Organizirani so tako, da skupina prostovoljk/prostovoljcev dela od šest do osem ur na dan, preostali čas pa se vrstijo študijske teme, izleti in ekskurzije ter ostale prostočasne aktivnosti.

Tabora se lahko udeleži vsakdo, ki je starejši od 18 let, ima primerno motivacijo in opravi enodnevni uvajalni seminar. Za projekte v Aziji, Afriki in Južni Ameriki predlagajo, da ima prostovoljka/prostovoljec vsaj 21 let in ustrezne izkušnje. Za te projekte organizirajo tudi ustrezne priprave ter srečanja z izkušenimi prostovoljkami/prostovoljci.

Podrobnejše opise posameznih taborov lahko najdete preko mednarodnega iskalnika na SCI-jevi spletni strani <http://camps.sciint.org>. Več o Voluntariatu pa na www.zavod-voluntariat.si.

Katja Klauž

Dnevnik neke prostovoljke

»Saj ti ljudje nimajo nikoli časa. Ubožčki.«

Torek, 5. 12. 2006

Danes sem se skupaj s še eno prostovoljko prvič odpravila v Azilni dom na Viču, kjer bom prostovoljsko pomagala pri izvajanju tečaja učenja slovenskega jezika.

V Azilni dom sva prispeli sva ob 10. uri in po opravljenih formalnostih (vpisu v evidenčno knjigo obiskov in prevzemu značke obiskovalca) nama je pomočnica psihosocialne službe najprej razkazala dom ter naju predstavila nekaterim zaposlenim in stanovalcem. Eden izmed njih nas je celo povabil na kavo in tam smo se pogovarjali približno pol ure, prisoten pa je bil tudi eden izmed zaposlenih, ki je kasneje pomagal zbrati učence.

Sam tečaj se je pričel okoli enajste ure in udeležilo se ga je šest stanovalcev z oddelka za samske moške, ki jim je bil tečaj tokrat tudi namenjen. Nekaterih ni bilo v sobah ali so še spali, nekaterim pa se sploh ni ljubilo na tečaj. Eden je celo izjavil, da se mu ni treba učiti slovensko, ker tako ali tako ne bo ostal tukaj in da mu je dovolj, če zna nemško in angleško. Skušale smo ga na nevsiljiv način prepričati, a se ni dalo. Še nekaj časa je že skoraj prepirljivo razpravljal s pomočnico psihosocialne službe, a je bilo očitno, da je znala z njim. Dva sta celo obljubila, da prideta, a ju ni bilo. Skratka opažanj je bilo veliko, a bi bilo preveč, če bi vse opisala.

Udeleženci so bili vsi, razen enega, stalni, kot mi je kasneje povedala kolegica. Z novim gospodom sva se sicer težko sporazumevali, a sva se nekako znašli. Učili smo se osnovne stavke o tem, kako mi je ime, od kod prihajam in koliko sem star (za vse tri osebe ednine), poleg tega pa tudi negacijske oblike. Pomagali sva si s

pisanjem na tablo in seveda smo ustno ponavljali. Tečaj smo zaključili okoli 12.00 in se z rokovanjem poslovili, dogovorili pa smo se, da se bomo dobivali vsak torek ob desetih.

Moji občutki današnjega obiska so zelo pestri. Še najbolj navdušena sem bila nad tem, kako močno motivirani so bili udeleženci. Bilo je prav impresivno, kako željni novega znanja so bili in so temu primerno tudi sodelovali. Všeč mi je bilo, da med nami ni bilo čutiti kakršnih koli zadržkov ali predsodkov in tega sem bila zase še posebej vesela, kajti takšna praktična izkušnja rodi občutke in moji današnji so bili vse prej kot negativni. Seveda z izjemo nekaterih življenjskih pogojev stanovalcev, kot so pokvarjeni tuši, pralni stroji, stranišča ipd. Sicer nisem dobila kakšnega posebnega občutka o tem, da je življenje v azilu precej strogo, čeprav so se sem in tja nenehno sprehajali varnostniki. To pač sodi v takšno ustanovo, kot je azil, že zaradi varnostnih razlogov. Slišala sem sicer, da so nekateri do stanovalcev zelo nesramni in bi se jih radi na najhitrejši možen način znebili, a vendar se o tem sama še nisem prepričala, tako da ne bom komentirala.

Kolikor sem imela priložnost, sem opažala ravno obratno. Zdi se mi, da so zaposleni precej prijazni in se močno trudijo s humorjem razvedriti ljudi in čutiti je, da jim le-ti zaupajo, ker med drugim tudi veliko sprašujejo.

Še posebej mi je padla v oči pisanost prostorov, ker sem si pred odhodom v dom že samo zgradbo predstavljala kot nek zastarel objekt, ločen od vsega sveta. No, znebila sem se vsaj tega predsodka in prepričana sem, da so ravno takšne praktične izkušnje tisto gnezdo, kjer si spletaš svoje

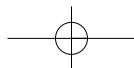
sodbe na konstruktiven način, vendar ni dobro, če človek to počne vnaprej. Misli pač pogosto pridejo same od sebe in moja trenutna je ta, da komaj čakam na naslednje srečanje. Upam, da bo vsaj pol tako prijetno kot danes.

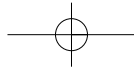
Ponedeljek, 11. 12. 2006

Danes smo se, z že prejšnjikrat omenjeno prostovoljko in še eno novo, odpravile v Azilni dom, da bi pričele s tečajem poučevanja slovenščine še za ženske, a žal smo šle tja zastonj, ker je vse skupaj padlo v vodo. Prejšnji teden smo se dogovorile, da ni problema in da se o tem obvesti psihosocialno službo na tem oddelku, kar najbrž ni bilo izpolnjeno. Problem je nastal zaradi tega, ker imajo tako ob ponedeljkih kot tudi ob torkih ustvarjalne delavnice, tako da smo se dogovorile za reden termin, in sicer ob petkih zjutraj (ob 10. uri).

Ni kakšne posebne panike, a zdi se mi čudno, da osebe, ki na določenem oddelku delajo, sploh ne vedo natančno, kako je organiziran prosti čas stanovalcev in kaj se na oddelku pravzaprav dogaja, a vendar smo samo ljudje, zato prihaja tudi do takšnih pozab.

Kar me je pa danes le precej zmotilo, je bila izjava varnostnika, ko smo tako hitro prišle in odšle: »Saj ti ljudje nimajo nikoli časa. Ubožčki.« Mislim, halo!!! Kako se potem lahko človek, ki se vsakodnevno srečuje s temi ljudmi in konec koncev z njimi dela (ker se obračajo nanj po nasvete), lahko vede do njih tako posmehljivo. Ljudje so danes pač polni vnaprejšnjih predstav in predsodkov in vsega mogočega strupa, a takšni lahko delajo škodo iz prve roke, če delajo v krogu ljudi, ki jih podcenjujejo ali še kaj hujšega.

Katja Klauž je prostovoljka pri Slovenski filantropiji in sodeluje pri izvajanju tečaja slovenskega jezika v Azilnem domu. Katja je tudi študentka tretjega letnika Fakultete za socialno delo. Berete njen dnevnik prostovoljskega dela.

Torek, 12. 12. 2006

Skupaj z Nejo sva v Azilni dom prispeli ob 10. uri in se po tem, ko sva pokazali osebne in dobili tablice, nemudoma odpravili v učilnico, kjer poteka tečaj za moške, tam pa so bile tudi štiri prostovoljke iz socialne pedagogike. Povedale so, da sicer sodelujeta še dva, ker so predhodno skupaj že učili slovenščino in takrat je bilo zanimanje stanovalcev večje. Namreč prihajalo jih je tudi do 15, medtem ko jih je bilo danes le pet. Učenje je potekalo tako, da smo na kratko ponovili prejšnjo snov in Neja, kot vodja tega programa, je predlagala, da smo obnovili še tisto, kar so se bili učili z drugimi prostovoljci, kar smo tudi storili ter obenem dopolnili z novo snovjo. Ker je snovi kar precej, jo vsakič sproti ponavljamo in tako bo tudi v bodoče. Tečaj je potekal do 11.30.

Danes me je zmotilo kar nekaj stvari in še zdaj sem kar malce zmedena. Kot prvo je to, da teh prostovoljk do zdaj ni bilo, zdaj nekaj časa bodo, potem jih spet ne bo zaradi obvezne študijske prakse in potem, kaj vem kdaj, ker še same ne vedo, se bodo spet pojavile. Zdi se mi, da bi bil med nami potreben en pošten sestanek, da ne bo vse skupaj potekalo po tek-

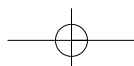
saško, kajti dejstvo je, da je tukaj še posebej pomembna enotnost, da učenci ne bodo zmedeni še bolj kot mi. Poleg tega nas je tam preveč naenkrat, torej več prostovoljcev kot uporabnikov, ko bi nas mogoče še kje drugje bolj potrebovali. Nadalje menim, da bi se vsi, ki sodelujemo, morali vsak teden naprej dogovoriti za točno določeno snov. Tem po programu se sicer držimo, a vendar je problem, ker nimajo vsi istega nivoja znanja in potem preskakujemo ali nekatere dolgočasimo. Glavni problem tega vidim v tem, da skupina niti enkrat ni ista in vedno kdo pride in gre, zato bi bila dobrodošla pomoč pri organiziranju ene stalne skupine (ali po potrebi celo več). Drugače mi je všeč, da si vse zelo prizadevamo, da bi jih kaj naučile in hkrati menim, da bi odnesli še več, če bi se o sistematičnosti dogovarjali sproti, predvsem pa vsi skupaj. Zato bom Neji predlagala, da skliče sestanek vseh prostovoljk iz tečaja.

Torek, 19. 12. 2006

Danes sva se z Nejo ponovno odpravili v Azil in spet se je zgodilo (zdaj že drugič), da sva prišli tja zastoj. Kot vsakokrat sva jim tudi prejšnji teden povedali, da se dobimo kot ponavadi,

a ni bilo nikogar. Res je, da sva zamudili kakih 20 minut, a sva še tudi več kot toliko časa potem čakali v učilnici in hodili naokoli po oddelku, nakar sva skušali poiskati koga iz socialne službe, a nikjer ni bilo nikogar, da bi zbral učence. Sami po sobah nisva hodili, ker te pravice nimava, in na začetku je bilo dogovorjeno, da bo za to poskrbljeno s strani zaposlenih. Tudi na oddelku za mladoletnike in za samske ženske ni bilo nikogar, ki bi nama lahko pomagal. Okoli enajste ure sva odšli in na poti domov sva se z Nejo dogovorili, da bo še danes skušala dobiti tega uslužbenca na oddelku za samske moške, da se zadeva reši, kajti do sedaj je bil na dopustu, njegov namestnik pa je bil bolj redko na razpolago.

Sama sem bila zaradi vsega tega jezna, ker je moj čas tudi nekaj vreden in predvsem me moti slaba notranja organizacija Azilnega doma, ker jih je očitno treba vsak teden sproti spomniti, da imamo ob torkih ob desetih tečaj slovenščine. Najpomembnejše je to, da se zapravlja čas stanovalcev, ko bi se medtem lahko kaj naučili in nenazadnje tudi denar Slovenske filantropije za potne stroške. Potem se pa vsi čudimo, da učenci nikoli niso redni oziroma pridejo tako, kakor se jim zazdi. Saj ne more biti bolje, če je vsa organizacija tako na višku, zato samo upam, da se bomo do prihodnjič kaj zmenili in da bodo stvari tekle brez takšnih nepotrebnih težav.

Prostovoljstvo v številkah

Zakaj prostovoljstvo v številkah?

1. Ker bi radi prispevali k realni oceni opravljenega dela nevladnih in drugih prostovoljskih organizacij ter pokazali, kako velik je doprinos prostovoljskega dela, ki ga opravijo prebivalci Slovenije v skupno dobro.

2. Ker smo mnenja, da za prepoznavanje pomembnosti negovanja prostovoljstva s strani javnosti in predvsem vlade, potrebujemo finančni prikaz opravljenega dela.

3. Ker tako lahko novinarju pri pisanju člankov ali snemanju prispevkov o prostovoljstvu operirajo s konkretnimi številkami in tako vrednost prostovoljstva predstavijo svojim bralcem, poslušalcem ali gledalcem.

Vsekakor pa ne smemo pozabiti, da se za vsako številko skriva osebna zgodba o ljudeh, ki ne dovolijo, da bi jim drugi krojili življenje.

opravili delo, ki ustreza delu prek 716.000 polno zaposlenih delavcev.

POLJSKA

Okrog 5,4 milijona državljanov Poljske je v letu 2004 opravljalo prostovoljsko delo, kar znaša 18,3 % celotne populacije.

Ocenili so, da so prostovoljci opravili za 124 milijonov evrov dela.

NEMCIJA

23 milijonov državljanov Nemčije opravlja prostovoljsko delo, kar znaša 36 % celotnega prebivalstva.

IRSKA

Okrog 1,287.000 odraslih Ircev opravlja prostovoljsko delo, kar znaša 33 % vsega odraslega prebivalstva na Irskem.

SLOVENIJA

V Sloveniji nimamo še izoblikovanih modelov, po katerih bi lahko vrednotili različne prostovoljske aktivnosti in tako prispevali k realni oceni opravljenega dela nevladnih in drugih prostovoljskih organizacij ter pokazali, kako velik je doprinos prostovoljnega dela, ki ga opravijo prebivalci Slovenije v skupno dobro.

So pa različne institucije (fakultete, Pedagoški inštitut, Inštitut Republike Slovenije za socialno varstvo) že raziskovale področje prostovoljstva.

Dr. Andraj Črnak Meglič iz Inštituta Republike Slovenije za socialno varstvo je tako prišla do zanimivih števil:

Prostovoljke in prostovoljci so v slovenskih nevladnih organizacijah v letu 2004 opravili 1,3 milijona ur, kar pomeni, da so opravili obseg dela, ki ustreza 7.125 polno zaposlenih delavcev.

Vrednost tega dela preračunana v vrednost ure študentskega dela (3,5 evrov/uro) pomeni, da je bila vrednost

dela prostovoljcev v letu 2004 4,55 milijona evrov.

ZARUŽENO KRALJESTVO

23 milijonov prostovoljcev na leto. Obseg dela, ki ga prostovoljci opravijo ustreza 180.000 polno zaposlenih delavcev.

Vsak evro iz javnega proračuna, ki je namenjen podpori prostovoljstva, prostovoljci s svojim delom povrnejo s 30 evri.

Ocenili so, da je gospodarska vrednost formalnega prostovoljstva več kot 65 milijard evrov na leto, kar znaša 7,9 % BDP.

BELGIJA

Belgijci namenijo prostovoljskemu delu 5 ur na teden, kar pomeni, da so opravili obseg dela, ki ustreza okrog 200.000 polno zaposlenih delavcev.

FRANCIJA

Francoski prostovoljci so v letu 2002

Podatki so povzeti po Manifestu za prostovoljstvo v Evropi (Manifesto for volunteering in Europe), ki ga je izdal Evropski prostovoljski center (CEV). V elektronski obliki ga najdete na www.cev.be.

POSTANI DEL VEČJEGA ŠPORTNEGA TEKMOVANJA V SLOVENIJI

V Kranjski gori bo v dvorani Vitranc od 10. do 21. oktobra 2007 potekalo eno večjih športnih tekmovanj v Sloveniji »Evropsko prvenstvo v namiznem tenisu za invalide, Kranjska Gora 2007«. Prvenstvo organizira Zveza za šport invalidov Slovenije.

V tem času se bo v Kranjski Gori zbralo 600 aktivnih udeležencev (med njimi 500 invalidov), 100 sodnikov, 200 organizatorjev, 500 pobiralcev žogic.

K sodelovanju pri tem dogodku si vabljen tudi ti. Postaneš lahko eden izmed 60 prostovoljk/prostovoljcev, ki bodo vsak dan med 9. in 22. uro skrbeli za nemoten potek prvenstva.

Izkušnje, nova poznanstva iz vse Evrope, prehrana in prenočišče sta zagotovljena.

Več si lahko prebereš na www.prostovoljstvo.org/pingpong.

Prostovoljci na olimpijskih igrah v Pekingu

320,000 ljudi se je prijavilo za opravljanje prostovoljskega dela na olimpijskih igrah 2008 v Pekingu. Organizatorji pa potrebujejo (samo) 70,000 prostovoljcev za poletne in 30,000 za paraolimpijske igre. Okrog 256,000 potencialnih prostovoljcev prihaja iz Pekinga. Od tega je 181,500 študentov. Med olimpijske prostovoljce se želi uvrstiti tudi 4000 uslužbencev tujih podjetij v Pekingu. Njihove zadolžitve bodo prevozi in nastanitve udeležencev. Wang Yi'e, funkcionar Pekinške prostovoljske zveze je dejal, da bodo ogromen vir olimpijskih prostovoljcev prav ti uslužbenci, ki aktivno govorijo tuje jezike. Organizatorji iger so prostovoljce začeli iskati avgusta 2006, januarja 2007 so območje iskanja razširili tudi na območja izven Pekinga. Prvo skupino prostovoljcev, ki bo delala na letošnjih poskusnih dogodkih, bodo izbrali to poletje. (Yahoo News)

福娃 Fuwa

福娃贝贝
Beibei

福娃晶晶
Jingjing

福娃妮妮
Nini

福娃迎迎
Yingying

福娃妮妮
Nini

ANTI PROSTOVOLJSKA IN SUPER STRAN

Vsi ki znate risat stripe in ilustracije, pisat zgodbe, izdelovat križanke, rebuse in karkoli zabavnega, to je vaša stran. Super prostovoljec bo poskrbel da vse bo kul tudi če vaši izdelki mogoče ne bodo prav vsakemu všeč.

No, dajte si mašti na voljo.

Tema je znana:

PROSTOVOLJSTVO

Lahko je tudi solidarnost, strpnost, nestrpnost, različnost, drugačnost,... in vse kar vam je v naši družbi prav ali pa ni.

Vaša remek dela komaj čakamo, kjer mi, za naslednjo številko, samemu ne bo uspelo vsega narediti.

Naslov je znan:

Slovenska filantropija,
Poljanska cesta 12,
1000 Ljubljana,
ali pa email:
info@filantropija.org.

Za vaš trud vas čaka ta lepa majčka na sliki spodaj.

To bi bilo to.

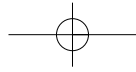
Vaš SP

SUPER PROSTOVOLJEC OPOZARJA!

Na vse bolj vidne anomalije v naši družbi, ki se začnejo tam kje denar razširja svojo moč.

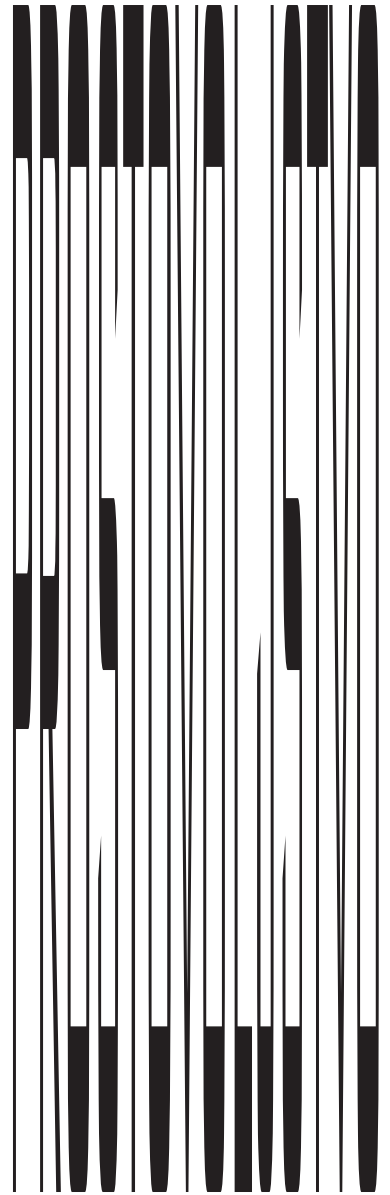

PROSTOVOLJEC

POGOVORI O PROSTOVOLJSTVU

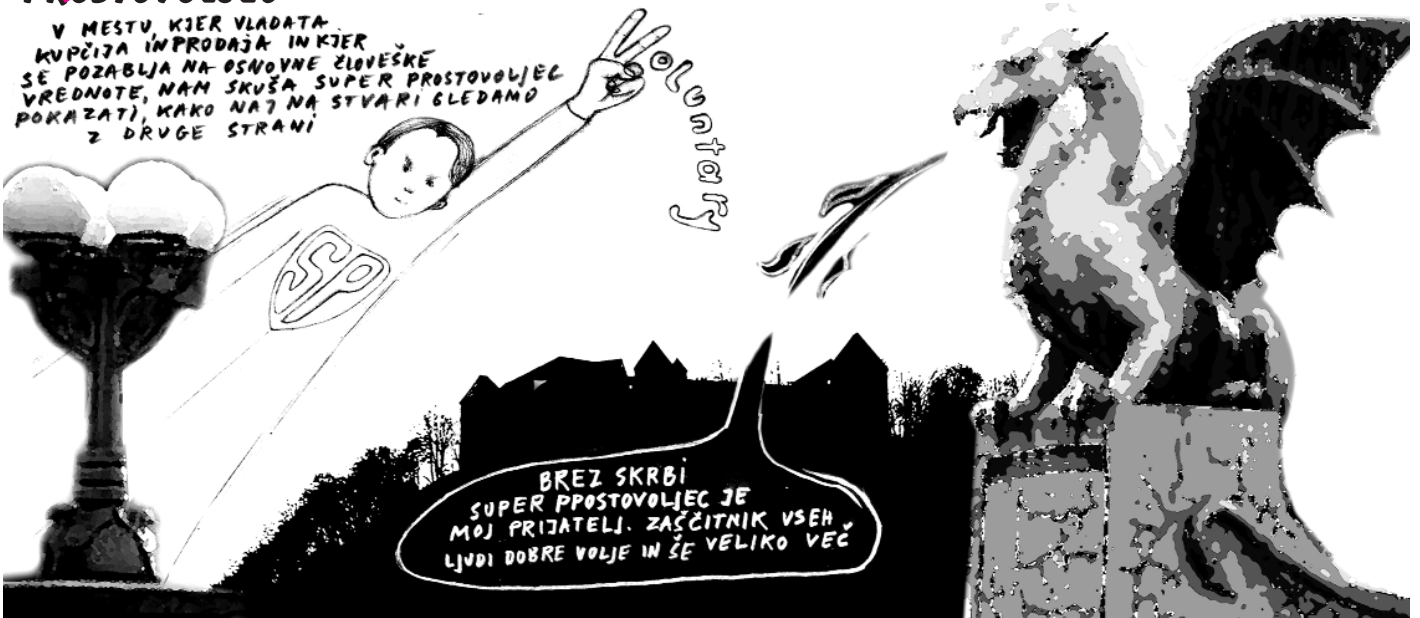
NE, TO NI ENA ČUDNA BAR KODA

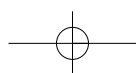
01 430 12 88

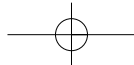
SUPER PROSTOVOLJEC

V MESTU, KJER VLADATA KUPČIŽA IN PRODAJA IN KJER SE POZABLJA NA OSNOVNE ŽIVESKE VREDNOTE, NAM SKUŠA SUPER PROSTOVOLJEC POKAZATI, KAKO NA7 NA STVARI GLEDAMO Z DRUGE STRANI

ODPRTA CONA

KOLENDAR TAKŠNIH IN DRUGAČNIH DNI IN DOGODKOV

2007

MAJ

- 2. Svetovni dan astme
- 3. Svetovni dan svobode tiska
- 5. Pot ob žici
- 8. Mednarodni dan Rdečega križa
- 8. Majske igre: študentski tek na grad
- 10. Svetovni dan gibanja
- 12. Mednarodni dan medicinskih sester
- 15. Mednarodni dan družine
- 26. Dan brisače
- 28. Dan sonca
- 29. Svetovni dan pripadnikov mirovnih operacij ZN
- 31. Svetovni dan brez tobaka
- 31. Svetovni dan športa
- 31. MAJ - 4. JUNIJ
Kino Otok

JUNIJ

- PRVI TEDEN**
Teden solidarnosti
- 4. Dan krvodajalcev
- 5. Mednarodni dan okolja
- 8. Dan gasilcev
- 9. DM tek za ženske
- 14. Dan krvodajalstva
- 16. Dan sladkornih bolnikov
- 16. Dan afriškega otroka
- 19. - 23. Festival nevladnih organizacij LUPA
- 20. Mednarodni dan beguncev
- 23. Dan javnih služb (Public Service Day)
- 26. Mednarodni dan proti zlorabi in nezakonitemu prometu z drogami
- 26. Mednarodni dan podpore žrtvam mučenja

JULIJ

- 11. Svetovni dan prebivalstva

AVGUST

CEL MESEC

Trnfest

2. - 9.

Teden dojenja

2.

Dan dojenja

12.

Mednarodni dan mladih

SEPTEMBER

- 8. Svetovni dan boja proti nepismenosti
- 10. Svetovni dan samomora
- 13. - 16. Otroški bazar
- 14. - 21. Teden aktivnosti za preprečevanje kajenja
- 15. Srečanje mladih v Stični
- 16. Mednarodni dan zaščite ozonskega plašča
- 21. Svetovni dan miru
- 21. Dan alzheimerjeve bolezni
- 22. Evropski dan brez avtomobila
- 24. Dan srca
- 26. Dan izseljencev
- KONEC MESECA**
Pikin festival

www.prostovoljstvo.org

